

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSA Maria Szulc

w sprawie z powództwa "S." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w S.

przeciwko "S." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w W.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej – H. G. P. Towarzystwa
Ubezpieczeniowego Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 lutego 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie o kosztach zawarte w wyroku

Sądu Apelacyjnego

z dnia 6 lipca 2010 r.,

**zmienia zaskarżone postanowienie zawarte w pkt III wyroku
w ten sposób, że zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej
kwotę 3.477,17 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem
złotych 17/100) tytułem zwrotu kosztów procesu
w postępowaniu apelacyjnym, odstępując od zasądzenia
kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w punkcie I wyroku z dnia 6 lipca 2010 r. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 lutego 2010 r. w ten sposób, że zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 19.235,01 złotych wraz z odsetkami w wysokości 5% w stosunku rocznym od dnia 24 marca 2008 r. do dnia zapłaty, natomiast oddalił powództwo w zakresie żądania zapłaty kwoty 53.332,20 złotych wraz z odsetkami umownymi, rozstrzygając o kosztach postępowania w pierwszej instancji. W pozostałym zakresie oddalił apelację. W punkcie III wyroku Sąd Apelacyjny stosunkowo rozdzielił koszty procesu w instancji odwoławczej, obciążając powoda w 27% i pozwaną oraz interwenienta ubocznego w 73% i z tego tytułu zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 262 złotych. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego wskazano, że koszty pozwanego i interwenienta ubocznego wyniosły po 6.329 złotych, na co złożyła się kwota 3.629 złotych tytułem opłaty od apelacji oraz kwota 2.700 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego, natomiast koszty powoda wyniosły kwotę 2.700 złotych. W wyniku stosunkowego rozdzielenia tych kosztów między stronami, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 262 złotych.

Pozwana „S.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w zażaleniu na opisany powyżej punkt III wyroku Sądu Apelacyjnego wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu w drugiej instancji w wysokości 3.477,17 złotych oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. Skarżąca podniosła, że w wyniku rozstrzygnięcia apelacji pozwana wygrała postępowanie w drugiej instancji w 73%, a nie jak błędnie wskazał Sąd Apelacyjny w 27%. Wobec tego oraz zważywszy, że pozwana poniosła łącznie koszty postępowania apelacyjnego w wysokości 5.429 złotych, powódka powinna zwrócić pozwanej kwotę 3.963,17 złotych (73% x 5.429 złotych). Natomiast łączne koszty powódki w postępowaniu apelacyjnym to kwota 1.800 złotych, zaś wygrana powódki w drugiej instancji to 27%, co oznacza, że pozwana powinna zwrócić jej kwotę 486 złotych (27% x 1.800 złotych). W wyniku zastosowania zasady stosunkowego rozliczenia kosztów, powódka powinna zwrócić pozwanej kwotę 3.477,17 złotych (3.963,17 złotych - 486 złotych).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uwzględnić jako zasadne.

Sąd Apelacyjny nieprawidłowo zastosował zasadę stosunkowego rozliczenia kosztów postępowania przed sądem drugiej instancji. Mając na uwadze, że każda ze stron w części wygrała oraz w części przegrała postępowanie wywołane wniesieniem apelacji, na podstawie art. 100 i art. 108 § 1 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. należało zastosować zasadę stosunkowego rozliczenia kosztów. Zasada ta znajduje zastosowanie do sytuacji, gdy proces przegrała częściowo każda strona i każda z nich obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty w innej wysokości. Wzajemne należności stron z tytułu kosztów procesu ulegają kompensacie do wysokości należności mniejszej, w konsekwencji czego jedna ze stron obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi nadwyżkę. Mając na względzie, że sąd pierwszej instancji zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 72.567,21 złotych, natomiast w postępowaniu apelacyjnym Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony w całości wyrok i zasądził ostatecznie od pozwanej na rzecz powódki kwotę 19.235,01 złotych, oddalając powództwo w pozostałym zakresie, należy wskazać, iż pozwana wygrała postępowanie w drugiej instancji w 73%, zaś powódka - w 27%. W konsekwencji, powódka powinna zwrócić pozwanej tytułem kosztów postępowania apelacyjnego kwotę stanowiącą 73% poniesionych przez nią kosztów, natomiast pozwana powinna zwrócić powódce kwotę stanowiącą 27% poniesionych przez nią kosztów, nie zaś odwrotnie, jak przyjął to Sąd drugiej instancji.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. uwzględnił zażalenie w całości, rozstrzygając zgodnie z art. 98 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. o kosztach postępowania zażaleniowego.